

lige Ord for Finanssaarene 1851—1852. Men dersom den 1ste Passus af § 28 skulde udgaae, saa vilde det dog nok være nødvendigt, at alle disse Poster bleve optagne; thi ellers var der jo i Finansloven ingen Hjemmel for deres Udbetaling.

Med Hensyn til, hvad den høitagtede Indenrigsminister har yttret, angaaende hvad der i Betænkningen er fremført om, hvad der er bevilget til Porcellainsfabrikken, skal jeg derved erindre, at det hedder i Betænkningen, at „et Fleertal har anseet det for tvivlsomt, om Regjeringens oprindelige Forslag angaaende Porcellainsfabrikken burde optages; men da Ministeren synes tilfredsstillet uagtet den vedtagne Resolutionsbetænkning“, saa har man ikke fundet sig foranlediget til at foreslaae nogen Forandring heri. Man har saaledes ikke ligefrem udtrykt, at Ministeren var tilfredsstillet, men at han synes at være tilfredsstillet, og man har uden Tvivl havt nogen Føie til at fremsætte dette, da de Udladelser, der af den høitagtede Minister blev brugt idag, jo ogsaa have ledet til det samme Resultat, idet han meget rigtigt har bemærket, at, hvis den Tid, som forløber fra nu af, indtil Rigsdagen atter samles, skulde give et Resultat med Hensyn til Porcellainsfabrikken, som viste, at den og Indenrigsministeren paa dens Begne ikke kunde finde sig tilfredsstillet ved, hvad der er bevilget, da kunde han fremkomme med et Forslag paa den næste Rigsdag til at supplere, hvad der er tilstaaet. Jeg fremfører denne Bemærkning paa Grund af, at den, som har været Formand for denne Underafdeling, er hjemreist, idet jeg tillader mig at bemærke, at det tvivlsomt er vedtaget, at de Herrer, som have været Formænd for de forskjellige Underafdelinger, ogsaa ville, som de, det nærmest vedkommer, og som de, der have den meest specielle Kundskab, paatage sig at forsvare, hvad der med Hensyn til disse Underafdelinger i Betænkningen er yttret.

Finansministeren: Med Hensyn til, hvad jeg har yttret angaaende § 28, som jeg tillod mig kun af den Grund at bringe under Omtale, at dens første Passus staaer i den nøieste Forbindelse med det Spørgsmaal, som foreligger angaaende det stillede Endringsfor-

slag, da har jeg ingenlunde overseet, at derved vil komme til at mangle en udtrykkelig Bestemmelse med Hensyn til de personlige Tillæg. Men jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand har noget misforstaaet den Bestemmelse om personlige Tillæg, som indeholdes i denne Passus. Denne Passus indeholder nemlig ikke Hjemmelen for de personlige Tillægs Udbetaling til de nærværende Embedsmænd; denne Hjemmel indeholdes i Størrelsen af de Summer, som ere bevilgede de forskjellige Ministerier. Men derimod indeholder den en Forpligtelse for Regjeringen til strax at lade den ophøre ved indtrædende Vacance. Denne Forpligtelse for Regjeringen vilde falde bort, naar den første Passus af § 28 gik ud; men man vilde dog, troer jeg, have tilstrækkelig Tvang mod Regjeringen i den 2den Passus af § 28, idet ingen Gæstemand i Embedet vil kunne tiltræde det personlige Tillæg, uden at han er udsat for, at Rigsdagen siden, i Genhold til det Forbehold, som indeholdes i § 28, 2den Passus, vil erklære Udbetalingen for ugyldig, og altsaa forpligte vedkommende Embedsmand eller eventuelt vedkommende Minister til en Tilbagebetaling. Jeg skal forøvrigt bemærke, at § 28 oprindelig var foreslaaet af Regjeringen i den samme Skikkelse, hvori den nu er kommen fra Folkethinget, og, naar jeg altsaa har tilladt mig at antyde, at man maaskee kunde stryge den første Passus af denne Paragraph, saa udtaler jeg derved en Kritik over det Forslag, som jeg selv i sin Tid har været med at stille paa Regjeringens Begne. Jeg tillægger ikke Sagen nogen stor Betydning, hverken i Realiteten eller i Formaliteten, i Realiteten ikke, fordi dog alligevel Alle under Discussionen have været enige om, hvorledes Sagen praktisk er at forstaae og at udføre, og i Formaliteten ikke, af den samme Grund, som den ærede Ordfører anførte, fordi det nemlig ikke kan paatvives, at denne og andre formelle Banfælgigheder, som jeg ikke har anført, men hvoraf der virkelig gives ikke saa faa, lettest vilde finde deres Rettelse og Udbedring ved den Udveksling af Anskuelser, som maa finde Sted mellem Statsrevisorerne og Regjeringen, navnlig Finansministeriet. Men, skal der være Spørgsmaal om, i den nærværende Finanslov at